

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžp/14/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201222
Dátum vydania rozhodnutia:	14.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201222.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcov: 1. JUDr. N. V., Y., J., 2. Ing. R. R., Y., J., 3. Ing. I.A., M., J., všetci právne zastúpení JUDr. Petrom Arendackým, advokátom, Čapkova 2, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, (pôvodne Krajský stavebný úrad v Bratislave, resp. Obvodný úrad Bratislava), Lamačská cesta 8, Bratislava, za účasti: HELIOS, spol. s r.o., Herlianska 15, Bratislava, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. NOVÁČKOVÁ, s.r.o., Brančská 7, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2011/696/KIZ zo dňa 11. apríla 2011, konajúc o odvolaní žalobcov 1. - 3. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/99/2011-79 zo dňa 05. decembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/99/2011-79 zo dňa 05. decembra 2012 m e n í tak, že rozhodnutie Krajského stavebného úradu č. A/2011/696/KIZ zo dňa 11. apríla 2011 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom 1, 2, 3 spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške 136 € a trovy právneho zastúpenia 693,58 €, všetko na účet právneho zástupcu žalobcov 1, 2, 3 JUDr. Petra Arendackého, advokáta, Bratislava, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Pribratému účastníkovi spoločnosti HELIOS, spol. s r.o., Bratislava právo na náhradu trov konania n e p r í z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave (v súlade so zákonom č.

345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov boli krajské stavebné úrady zrušené a ich pôsobnosť prešla na obvodné úrady v sídlach krajov, v súlade so zákonom č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov boli obvodné úrady zrušené a ich pôsobnosť prešla na okresné úrady) č. A/2011/696/KIZ zo dňa 11.04.2011, ktorým Krajský stavebný úrad v Bratislave potvrdil prvostupňové rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Ružinov č. SÚ/CS-2143-15/2010/Šin zo dňa 24.06.2010, ktorým prvostupňový stavebný úrad rozhodol o umiestnení stavby č. 535 „Polyfunkčný objekt HELIOS“ na pozemkoch parc. č. 15641/86, 15638/15, 15641/67, 15641/111, 15641/72 a 15641/87, katastrálne územie (ďalej len k.ú.) O. s prislúchajúcou technickou vybavenosťou.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že z charakteristiky rozhodnutia o umiestnení stavby vyplýva, že ide o rozhodnutie, ktorým sa stavba priamo nerealizuje. K jej realizácii dochádza až na základe stavebného povolenia - osobitného rozhodnutia vydaného v stavebnom konaní. Rozhodnutie o umiestnení stavby reálne do práva na ochranu životného prostredia nezasahuje. Vytvára sa ním len právny základ pre rozhodnutie o realizácii stavby, ku ktorej môže, ale nemusí v budúcnosti dôjsť. Rozhodnutie o umiestnení stavby nemôže spôsobiť žalobcami namietané porušenie pohody bývania, keďže len vytvára možnosť pre vydanie ďalšieho rozhodnutia v stavebnom konaní, ktoré sa už svojimi účinkami vlastníkov príslušných pozemkov dotknúť môže. Prvostupňový súd ďalej uviedol, že nie je nevyhnutné, aby sa odvolací správny orgán zaoberal každou vznesenou námietkou samostatne, pokiaľ z jeho rozhodnutia je zrejmé, na základe čoho dospel k právnomu záveru vo svojom rozhodnutí. Jednou zo zásad, ktorou sa riadi správne konanie je zásada jednotnosti, spočívajúca v tom, že konanie na prvom i druhom stupni tvorí jeden celok spojený identitou účastníkov a predmetom konania. Z tejto zásady vyplýva správnomu orgánu povinnosť kedykoľvek počas správneho konania zisťovať skutkový stav a pokiaľ osobitný predpis neurčuje inak, posudzovať ho v čase rozhodnom pre rozhodnutie, teda ku dňu jeho vydania. V súlade s touto zásadou postupoval i krajský stavebný úrad, doplnil podklady pre rozhodnutie a na základe dostatočne zisteného skutkového stavu vo veci rozhodol. Pokiaľ dotknuté orgány zaujali súhlasné stanoviská a krajský stavebný úrad konštatoval súlad návrhu s územným plánom a hľadiskami ochrany životného prostredia, nebolo dôvodu, aby navrhovanú stavbu nepovolil umiestniť.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podali žalobcovia 1. - 3. včas odvolanie a navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/99/2011-79 zo dňa 05.12.2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Uviedli, že v podanej žalobe poukazovali na konkrétne nedostatky rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2011/696/KIZ zo dňa 11.04.2011, pričom sa súd prvého stupňa nimi nezaoberal v celom rozsahu. Odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa považujú za nepreskúmateľné, podľa ich názoru súd prvého stupňa nedôsledne posúdil postup a rozhodnutie správneho orgánu a tým porušil aj základné právo žalobcov na spravodlivý proces. Z tohto dôvodu žalobcovia trvajú na všetkých dôvodoch uvedených v podanej žalobe.

Prvostupňový súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného ohľadom stanoviska Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy zo dňa 04.02.2010, avšak neuviedol prečo orgán, ktorý dáva stanovisko, nemôže obmedziť platnosť svojho stanoviska. Predovšetkým sa mal prvostupňový súd vysporiadať s tým, či stanovisko Hlavného mesta SR Bratislavy malo byť vydané formou rozhodnutia alebo nie. Následne mal odôvodniť, prečo pri tej ktorej forme stanoviska je možné alebo nie je možné obmedziť platnosť stanoviska a z ktorého predpisu pritom vychádza. Ako príklad poukázal na stanovisko Bratislavskej vodárenskej spoločnosti, a.s. č. 6505/2012/Mg zo dňa 19.03.2012, v ktorom si stanovilo podmienku, že toto vyjadrenie platí dva roky.

K podpisu stanoviska Hlavného mesta SR Bratislavy zo dňa 04.02.2010 žalobcovia uviedli, že prvostupňový súd im neoznámil, že vykonal šetrenie o tom, kto podpísal predmetné stanovisko a ani ich s tým neoboznámil na pojednávaní. Pre platnosť písomnosti orgánu sa vyžaduje, aby na nej bolo uvedené, kto ju podpisuje a akú funkciu táto osoba zastáva. Ak písomnosť podpisuje iná osoba, ako tá,

ktorá je k tomu oprávnená, tak je potrebné v písomnosti uviesť, ktorá iná osoba písomnosť podpisuje a na základe akej skutočnosti. Prvostupňový súd neuviedol, z akých skutočností bolo ustálené, že stanovisko podpísal námestník primátora a ani neuviedol predpis, z ktorého by bolo zrejmé, že námestník bol oprávnený toto stanovisko podpísať. Súd prvého stupňa taktiež neuviedol, na základe akých porovnaní podpisov dospel k presvedčeniu, že podpis na stanovisku je skutočne podpisom námestníka JUDr. T..

Za nepreskúmateľnú považujú žalobcovia aj tú časť rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorej zaujíma stanovisko k ich námietke, že dochádza k prekročeniu 15% hranice regulatív. Z rozsudku nie je zrejmé, aký priemer a čo má prvostupňový súd na mysli a rovnako nevysvetľuje, na základe ktorej časti regulatívu dospel k takému stanovisku. Prvostupňový súd sa nezaoberal ani listom Mestskej časti Bratislava - Ružinov č. RŽPAVPS/2008/8213-2/PAG zo dňa 21.02.2008, z ktorého vyplýva, že zamýšľaná výstavba nerešpektuje regulatívy a dochádza k prekročeniu miery zásahov nie 15%, ale 206%. Taktiež prvostupňový súd nijak nevyhodnotil list Mestskej časti Bratislava - Ružinov zo dňa 21.02.2008, z ktorého vyplýva, že zástavba bude mať zlý dopad na dopravu.

Rovnako je podľa názoru žalobcov nesprávne rozhodnutie prvostupňového súdu ohľadom dopravnej situácie. Je zrejmé, že doprava sa zahusťuje vysokým tempom a stanovisko pred štyroch rokov k tejto problematike nemôže byť aktuálne a zodpovedať realite po celú dobu štyroch rokov. Otázku, aký bude mať stavba dopad na dopravu musí stavebný úrad vzhľadom na dynamickosť rozvoja dopravy dať posúdiť tesne pred vydaním rozhodnutia. Podľa názoru žalobcov krajský súd nijako nevyvrátil ich tvrdenia o nesúlade stavby s územným plánom.

III.

Žalovaný a ani ďalší účastník sa k podanému odvolaniu žalobcov nevyjadrili. Odvolanie bolo žalovanému doručené dňa 19.03.2013 a ďalšiemu účastníkovi dňa 22.03.2013.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 39a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení účinnom ku dňu vydania napadnutých administratívnych rozhodnutí (ďalej len zákon č. 50/1976 Zb.) rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

Podľa § 39a ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. v podmienkach na umiestnenie stavby sa určia požiadavky

- a) na ochranu prírody a krajiny a na zabezpečenie starostlivosti o životné prostredie,
- b) na zabezpečenie súladu urbanistického riešenia a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, najmä na výškové a polohové umiestnenie stavby vrátane odstupov od hraníc pozemku a od susedných stavieb, na výšku stavby, prístup a užívanie stavieb osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, na napojenie na sieť technického vybavenia, napojenie na pozemné komunikácie, na podiel zastavanej plochy a nezastavanej plochy zo stavebného pozemku vrátane požiadaviek na úpravu jeho nezastavaných plôch,
- c) vyplývajúce z chránených častí krajiny alebo z ich blízkosti,
- d) vyplývajúce zo stanovísk dotknutých orgánov.

Podľa § 140b ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

Podľa § 140b ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. dotknutý orgán je oprávnený uplatňovať požiadavky v rozsahu svojej pôsobnosti ustanovenej osobitným predpisom. Vo svojom záväznom stanovisku je povinný vždy uviesť ustanovenie osobitného predpisu, na základe ktorého uplatňuje svoju pôsobnosť, a údaj, či týmto záväzným stanoviskom zároveň nahrádza stanovisko pre konanie nasledujúce podľa tohto zákona.

Podľa § 140b ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. dotknutý orgán je viazaný obsahom svojho predchádzajúceho záväzného stanoviska, ktoré vo veci vydal; to neplatí, ak došlo k zmene ustanovení právneho predpisu, podľa ktorých dotknutý orgán záväzné stanovisko vydal, alebo k podstatnej zmene skutkových okolností, z ktorých dotknutý orgán vychádzal. Ak dotknutý orgán vydá neskoršie záväzné stanovisko, uvedie v ňom, či jeho predchádzajúce záväzné stanovisko sa neskorším záväzným stanoviskom potvrdzuje, dopĺňa, mení alebo nahrádza s uvedením dôvodov podľa zákona.

Podľa § 140b ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. lehota na podanie záväzného stanoviska, stanoviska a vyjadrenia je 30 dní; ak ide o stavby diaľnic a rýchlostných ciest je 7 dní, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 15a)

Podľa § 140b ods. 5 zákona č. 50/1976 Zb. pri riešení rozporov medzi dotknutými orgánmi vyplývajúcich zo záväzných stanovísk sa postupuje podľa § 136. Ak námietky účastníkov konania smerujú proti obsahu záväzného stanoviska, stavebný úrad konanie preruší a vyžiada si od dotknutého orgánu stanovisko k námietkam. Ak dotknutý orgán stanovisko nezmení, stavebný úrad si vyžiada potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska od orgánu, ktorý je nadriadeným orgánom dotknutého orgánu. Počas prerušenia konania neplynú lehoty na rozhodnutie veci stavebným úradom.

Podľa § 140b ods. 6 zákona č. 50/1976 Zb. ak odvolanie proti rozhodnutiu podľa tohto zákona smeruje proti obsahu záväzného stanoviska, odvolací orgán konanie preruší a vyžiada si stanovisko k obsahu odvolania od dotknutého orgánu príslušného na vydanie záväzného stanoviska. Odvolanie spolu so stanoviskom dotknutého orgánu k obsahu odvolania predloží stavebný úrad orgánu, ktorý je nadriadeným orgánom dotknutého orgánu a vyžiada si od neho potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska. Počas prerušenia konania neplynú lehoty na rozhodnutie o odvolaní.

Podľa § 140b ods. 7 zákona č. 50/1976 Zb. ak je právoplatné rozhodnutie podľa tohto zákona založené na obsahu záväzného stanoviska dotknutého orgánu, ktoré bolo neskôr zrušené alebo zmenené pre rozpor so zákonom, ide o dôvod na obnovu konania.

Podľa § 140a ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. dotknuté orgány v konaniach podľa tohto zákona chránia záujmy uvedené v § 126 ods. 1 v rámci svojej pôsobnosti najmä tým, že majú právo nazeráť do spisov, podávať záväzné stanoviská podľa § 140b, zúčastňovať sa na ústnom pojednávaní a miestnej obhliadke a vykonávať so stavebným úradom spoločné úkony podľa tohto zákona.

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že dňa 24.04.2008 spoločnosť HELIOS, spol. s r.o., podala návrh na vydanie územného rozhodnutia podľa § 35 zákona č. 50/1976 Zb. Mestská časť Bratislava - Ružinov rozhodnutím Č.j.: SÚ-5657-24/2009/Šin zo dňa 26.03.2009 zamietla návrh na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby „Polyfunkčný dom v Ružinove“ pre navrhovateľa spoločnosť HELIOS, spol. s r.o.. Odvolací správny orgán však predmetné rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému správnomu orgánu na nové konanie a rozhodnutie.

V novom územnom konaní účastníci konania vzniesli okrem iných aj námietky smerujúce proti obsahu záväzných stanovísk dotknutých orgánov. Z toho dôvodu stavebný úrad územné konanie prerušil a vyžiadal si od dotknutých orgánov v súlade s § 140b ods. 5 zákona č. 50/1976 Zb. stanoviská k námietkam vzneseným v územnom konaní.

Krajský dopravný inšpektorát, Regionálny úrad verejného zdravotníctva, ako aj Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava zotrvali na svojich pôvodných stanoviskách bez potreby ich revidovania. Mestská časť Bratislava - Ružinov, ako príslušný stavebný úrad rozhodnutím Č.j.: SÚ/CS-2143-15/2010/Šin zo dňa 24.06.2010, rozhodla o umiestnení stavby „Polyfunkčný objekt HELIOS“. Krajský stavebný úrad v Bratislave ako druhostupňový správny orgán v rámci doplnenia ďalších podkladov vyzval spoločnosť HELIOS, spol. s r.o., na predloženie právoplatného rozhodnutia o vydaní súhlasu na výrub drevín. Po tom, čo spoločnosť HELIOS, spol. s r.o., predmetné rozhodnutie predložila, odvolací správny orgán preskúmal napadnuté prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu a dospel k záveru, že navrhovaná stavba je v súlade s územným plánom, vyhovuje príslušným ustanoveniam zákona č. 50/1976 Zb., spĺňa požiadavky osobitných predpisov, a preto napadnuté územné rozhodnutie potvrdil.

Dotknuté orgány v konaní podávajú záväzné stanoviská, ktoré zákon č. 50/1976 Zb. definuje ako stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi. Takéto stanovisko dotknutého orgánu teda nie je možné považovať za samostatné rozhodnutie v zmysle zákona č. 50/1976 Zb. alebo zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok), proti ktorému by bol prípustný riadny opravný prostriedok. Zákon č. 50/1976 Zb. v ustanovení § 140b ods. 6 však pripúšťa, že ak odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej (rozhodnutiu o umiestnení stavby) smeruje proti obsahu záväzného stanoviska (ktoré je podkladom pre vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby), odvolací správny orgán konanie preruší a vyžiada si stanovisko k odvolaniu od dotknutého orgánu príslušného na vydanie záväzného stanoviska. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán rozhodujúci vo veci podľa zákona č. 50/1976 Zb. záväzný.

Prvostupňový súd správne uviedol, že možnosť spochybníť záväzné stanovisko dotknutého orgánu, resp. obmedziť jeho platnosť by prichádzala do úvahy len v prípade zmeny právneho stavu alebo skutkových okolností. Vychádzal pritom z ustanovenia § 140b ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb.

Skutočnosť, že Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., obmedzila platnosť svojho stanoviska č. 6505/2012/Mg zo dňa 19.03.2012 dvojročnou lehotou nie je predmetom preskúmania v tomto súdnom konaní.

V prípade, ak odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu smeruje i k obsahu záväzného stanoviska, ustanovenie § 140b ods. 6 zákona č. 50/1976 Zb. stanovuje povinnosť pre odvolací orgán, vyžiadať si stanovisko k podanému odvolaniu od dotknutého orgánu, ktorý odvolaním napadnuté záväzné stanovisko vydal. Rovnako má odvolací orgán povinnosť odvolanie spolu so stanoviskom dotknutého orgánu k obsahu odvolania, predložiť orgánu, ktorý je nadriadeným orgánom dotknutého orgánu a vyžiadať si od neho potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska.

Z obsahu administratívneho spisu bolo súdom zistené, že žalovaný sa citovaným ustanovením zákona neriadil. Konanie síce prerušil, ale z dôvodu, ktorý je obsiahnutý vo výzve zo dňa 15.12.2010 č. A/2010/2287/V-DOPL/KIZ, teda, aby spoločnosť HELIOS, spol. s r.o., predložila v lehote 60 dní právoplatné rozhodnutie o vydaní súhlasu na výrub drevín podľa § 103 ods. 6 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny.

Žalovaný sa odvolacím dôvodom žalcov vo vzťahu k záväznému stanovisku Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy absolútne nevenoval. Nepostupoval v súlade s citovaným ustanovením § 140b ods.6 stavebného zákona, keďže si nevyžiadal stanovisko Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy ani jeho nadriadeného orgánu a nepožadoval ani potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska a to napriek skutočnosti, že v danej lokalite prišlo k podstatným zmenám v zastavanosti územia, čo

podľa názoru súdu predstavuje podstatnú zmenu skutkových okolností.

Odvolací súd z obsahu listu Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. MAGS ORM 57546/09-345441/2 zo dňa 04.02.2010 zistil, že pôvodné súhlasné záväzné stanovisko hlavného mesta bolo vydané dňa 21.06.2007 pod č. MAGS ORM 16035/399267/2007. Predmetné záväzné stanovisko zo dňa 21.06.2007 nie je súčasťou administratívneho spisu, ktorý bol predložený súdu.

Podľa § 250j ods. 3 O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne mu orgánu na ďalšie konanie, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a konanie zastaví, ak rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený. Rozsahom a dôvodmi žaloby v týchto prípadoch nie je súd viazaný.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že sudca - spravodajca, člen senátu 2S Krajského súdu v Bratislave, požiadal e-mailom zo dňa 26.11.2012 o súčinnosť hlavné mesto s tým, aby potvrdili, či odpoveď na žiadosť o záväzné stanovisko č. MAGS ORM 57546/09-345441/2, 34668/10-9942 adresovanú prvostupňovému orgánu, podpísala oprávnená osoba, keďže uvedené namiesto vtedajšieho primátora podpísal v zastúpení JUDr. P. T., námestník primátora. Výsledkom šetrenia bolo potvrdenie, že záväzné stanovisko mohol menovaný podpísať v zmysle rozhodnutia primátora hlavného mesta č. 11/2008 o podpisovaní písomností a iných dokumentov. Krajský súd o tomto šetrení účastníkov konania na pojednávaní neoboznámil, keďže požiadal o súčinnosť päť dní po pojednávaní, uskutočnenom dňa 21.11.2012, ale ešte pred verejným vyhlásením rozhodnutia dňa 05.12.2012. Uvedené procesné pochybenie krajského súdu nemá podľa názoru odvolacieho súdu vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného. Posudzované stanovisko je na hlavičkovom papieri Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, nachádza sa na ňom odtlačok pečiatky Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, preto nie je dôvod domnievať sa, že predmetné stanovisko bolo vydané neoprávneným subjektom.

Uvedené však nemôže nič zmeniť na skutočnosti, že k pochybeniu a k porušeniu procesných ustanovení stavebného zákona /§ 140b ods. 6/, došlo v konaní pred žalovaným z vyššie uvedeného dôvodu. V tomto prípade nemožno, podľa názoru najvyššieho súdu, považovať uvedené pochybenie za formálnu vadu, preto dospel senát k záveru, že odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu musí zmeniť a rozhodnutie žalovaného zrušiť.

Senát odvolacieho súdu sa zaoberal posúdením stanovísk Mestskej časti Bratislava - Ružinov č. RŽPAVPS/2008/8213-2/PAG zo dňa 21.02.2008, ktoré posudzovali zámer „HELIOS - Polyfunkčný dom v Ružinove“ z hľadiska dopravy a z pohľadu ochrany prírody a krajiny. V oboch stanoviskách je uvedené, že navrhovaný podiel bytov, ako aj celkový objem objektov navrhovaných v zámere nie je v súlade s územným plánom mesta. Zámer je potrebné prepracovať podľa regulatívov, ktoré mal stanoviť územný plán zóny Štrkoveckého jazera. Rovnako je potrebné posúdiť nárast dopravy. Mestská časť Bratislava - Ružinov v jednom z týchto stanovísk uviedla, že zámer projektu „HELIOS - Polyfunkčný dom v Ružinove“ nie je v súlade s Územným plánom Hlavného mesta SR Bratislavy a riešenie statickej a dynamickej dopravy je nedostatočné. Taktiež nesúhlasí so znením záväzného stanoviska Hlavného mesta SR Bratislavy č. MAGS ORM 16035/399267/2007 zo dňa 21.06.2007 z dôvodu prekročenia podlažných plôch v území a tiež, že súčasne platný Územný plán Hlavného mesta SR Bratislavy nadobudol účinnosť až potom, čo bolo predmetné záväzné stanovisko vydané. Stavebný úrad prvého stupňa a ani žalovaný neodstránili rozpory v týchto stanoviskách dotknutých orgánov s pripomienkami Mestskej časti Bratislava - Ružinov, a vo svojich rozhodnutiach sa nimi vôbec nezaoberali. Rovnako je v prvostupňovom rozhodnutí uvedené, že námietky účastníkov konania smerujú najmä voči záväzným stanoviskám dotknutých orgánov. Správny orgán sa však nezaoberal ostatnými námietkami, ktoré vyhodnotil tak, že tieto nesmerovali proti záväzným stanoviskám dotknutých orgánov.

V ďalšom konaní správne orgány opätovne posúdia predkladaný zámer s územným plánom, vyhodnotia

stanoviská dotknutých orgánov a odstránia rozpor medzi nimi a vyhodnotia dôvodnosť odvolacích námietok účastníkov konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/, d/ O.s.p. pre nesprávne právne posúdenie, nedostatočne zistený skutkový stav veci a z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, ako i podľa § 250j ods. 3 O.s.p. z dôvodu neúplného administratívneho spisu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Správne orgány sú viazané právnym názorom súdu (§ 250ja ods. 7 O.s.p.).

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p., § 224 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcom, ktorí boli v konaní úspešní priznal náhradu trov konania proti žalovanému za celé konanie, t.j. za prvostupňové aj odvolacie konanie, keďže rozsudok súdu prvého stupňa bol zmenený.

Úspešným žalobcom je priznaná náhrada uplatnených a účelne vynaložených trov konania podľa § 246c ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Trovy konania pozostávajú zo zaplatených súdnych poplatkov a z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby podľa predloženej špecifikácie. Žalovanému a ďalšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania zo zákona neprislúcha.

Za prevzatie zastúpenia podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.06.2013 (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.) v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a s § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 61,75 € x 3 žalobcov (185,25 €) vo výške 50% z 1/6 výpočtového základu, ktorý v roku 2011 bol vo výške 741 € a režijný paušál 7,41 €.

Za žalobu, doručенú zo dňa 15.07.2011 vo výške 61,75 € x 3 (185,25 €) podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ a § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a režijný paušál 7,41 €.

Za doplnenie žaloby zo dňa 25.07.2011 vo výške 61,75 € x 3 (185,25 €) podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ a § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a režijný paušál 7,41 €.

Pokiaľ ide o správnosť vyčíslenia trov konania, senát odvolacieho súdu poukazuje na to, že je možné priznať len náhradu účelne vynaložených trov konania. Úkon - štúdium správneho spisu, je potrebné považovať za úkon realizovaný v rámci prípravy a prevzatia zastúpenia v zmysle § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Z tohto dôvodu nebolo možné priznať náhradu trov konania podľa vyčíslenia.

Ďalej bola právnenému zástupcovi žalobcu, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty priznaná uplatnená DPH zo základu 577,98 € vo výške 20% v sume 115,60 €, celkom priznané trovy právneho zastúpenia vo výške 693,58 €.

Žalobcom boli ešte priznané na náhradu iné trovy konania vo výške 66 €, konkrétne za zaplatený súdny poplatok za žalobu a 70 € za zaplatený súdny poplatok za odvolanie, celkom 136 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.